

בלבבי משכן אבנה

שאל לבי

שאלות ותשובות
פרשת עקב תשפ"א

חטא המרגלים, ב' ימים של ר"ה, צניעות ועוד

שאלה:

שלום לכבוד הרב.

א. לגבי חטא המרגלים אם הדור שנכנס לארץ לא חטא במרגלים מדוע החטא ממשיך לדורות?

ב. מה ההבדל בעומק בין נסיון המים שהיה במרה לבין נסיון המים שהיה ברפידים?

ג. על מה הדין ביום הראשון של ראש השנה ומה ביום השני? ומתי נדונים עם ישראל על דברים כלליים כמו אם יבנה המקדש באותה שנה?

ד. מה מתכוונים בתפילה צמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך? מה ההבדל?

ה. איך אפשר להסביר למה חשוב בגדים צנועים לבנות צעירות שזה מופשט להם אם מסירים שגילוי גוף מפריע לנשמה להתגלות?

ו. איך אפשר לגרום לאדם לחפש שלמות בקיום מצוות ולא להסתפק בחלקיות?

תודה רבה, יישר כח.

תשובה:

א. כל חטא בכללות, ובפרטות חטא גדול, נוגע בשורשים ואינו פג מיד. ואף בחטא של יחיד בעי ייסורים כמ"ש בחלוקי כפרה דר' ישמעאל, בשלהי יומא.

ב. יש הבדל מהותי בין כאשר יש מים אלא שהיו מרים – מרה, ולבין שאין מים כלל.

ג. כנודע, יום ראשון דינא קשיא, רוחניות, נידונין צדיקים. יום שני דינא רפיא, גשמיות, נידונין מי שאינם צדיקים. כל דבר כללי שורשו ביום ראשון. יום ראשון כלל, יום שני פרט.

ד. קרן – מדרגת המשכת מלכות, כמ"ש חז"ל, שאול שנמשך בפך לא נמשכה מלכותו, דוד שנמשך בקרן נמשכה מלכותו. עיין כריתות (ו, ע"א). לעומת כך נר זהו בחינת יחוד שמות, הוי"ה אדנ"י, הוי"ה אלקים, הוי"ה אהי"ה. כן מבואר בפע"ח (שער תפילות ר"ה, פ"ז). ועיין עוד אדיר במרום (ח"א, מאמר שמיה דעתיקא סתים מכולא, ד"ה הנה יעקב).

ה. נצרך להסביר מהי מהות של צניעות, מהצד התחתון – כיסוי ערוה, ומהצד העליון – כיהלום יקר שמצניעים אותו.

ו. זה שייך לשורש הנשמות, והם נקראים מבקשי השלמות שנתבאר בתחילת מסילת ישרים.

חרדת נטישה

שאלה:

שלום וברכה כבוד הרב:

שאלה בקשר לארבע מקרים לא נעימים ואפילו קשים שחוויתי כשהייתי ילד פחות מגיל 13. מקרה ראשון. כשחזרתי ממסגרת לימודים לבית, לא תארתי בכלל שהדלת תהיה סגורה ולא יהיה אף אחד בבית כהרגלי החיים שתמיד הייתה אמא או בני משפחה בבית. הגדיר זאת חרדת נטישה. בכיתי הרבה מאוד. בכאב שהגיע לקצה עומק הלב.. עד שבא שכן והעסיק אותי. ואמר אל תדאג כבר יגיעו ההורים.

מקרה שני. במקום מתקני משחקים גדול.. ההורים התקדמו ברגל. ואיבדתי אותם. בכיתי עם כאב ודאגה. עד שאישה עזרה בעיניין.

מקרה שלישי. בטיול בחוץ לארץ. כחודש ימים מאורגן. הרגשתי לפעמים געגועים חזקים לבני המשפחה.. וגם שם היה קושי עצום. להתמודד לבד וחיכתי שהיום הזה כבר יגיע שיחזור הבית.. היו פעמים שהרגשתי שבור ממש..

מקרה רביעי. בגיל יוצר קטן.. שלחו אותי לקייטנה במשך שבוע. בלא כרצוני המלא.. ושם הרגשתי נטוש.. ואיבדתי את עצמי.. נפשית לא היה כיף כמעט בכלל.. בכיתי הרבה מאוד.. לא היה אדם שהצליח.. לשנות קצת מהמצב.. זה היה עינוי ברוב השבוע שם.. והתפללתי רק שהגיע הבית.. זה כאב גם עד עומק הנשמה.. כנראה זה מתקשר לעצם החיים היום.. אשמח לסיוע והכוונה.. שחוויות אלו יוסרו מהלב ויהפכו לטובה.. תודה רבה.

תשובה:

כל זמן היות האדם תלוי נפשית בזולתו, תיתכן הרגשת נטישה. ישנו פתרון "חיצוני" – לחזור ולתקן את הרגשת הקשר להורים וכד', ואזי לחוש שאף בשעת הנטישה הם היו עמך בהרגשה, ולא

נטשו אותך "בהרגשתם", ועל ידי זה האדם מקבל תיקון להרגשת הנטישה המעשית, ע"י "חיזוק הקשר הרגשי".

אולם הפתרון "הפנימי", מחולק לב' חלקים. א. קשר עצמי חזק של האדם עם עצמו, ואזי נעשה פחות ופחות תלוי בקשר רגשי בזולתו. ב. קשר חזק עם הקב"ה, "כי לא יטוש עמו", ואזי האדם אף פעם לא נעזב, "לא ראיתי צדיק נעזב".

התנתקות מהמדיה

שאלה:

שלום לכבוד הרב.

מאז ששמעתי את הרב לגבי המדיה אנו מנסים להתנתק ולעשות תשובה. חלק מהדרך מאלצת לשנות כיוון בפרנסה. היות וכל העולם כמעט תלוי המדיה זה לא משאיר לנו הרבה ברירות. אפילו בעבודות שמירה מאלצים לשלוח בוואטסאפ סידור עבודה וחיבור למחשבים קיים בכל מקום כמעט.

א. האם יש לרב רעיונות לכיוונים מסוימים בפרנסה שכדאי לנסות?
ב. האם הרב חושב שמקצועות בקדושה כמו משגיח כשרות וכדומה הם כיון מוצלח יותר וכדאי? תודה מראש.

תשובה:

א. תחפש את הדבר שהנך בו הכי מחונן, והוא מקור הפרנסה הפנימי שמתגלה לחוץ. כן מבואר בחובות הלבבות. באופן כללי כדאי להיות עצמאי.

ב. בחלק מהמקרים משגיח כשרות מסתובב במקומות מאוד לא רצויים, ונצרך בדיקה בכל מקרה לגופו. זאת ועוד, בחלק מהכשרויות כפי הנראה גם שם משתמשים במדיה. השי"ת יצליח דרכך, כי בדרך הטוהר הנך דורך!

הכוונה בארבעת היסודות

שאלה:

שלום וברכה לכבוד הרב: במהלך השנה של בניית יציבות חזקה.

א. אשמח להבין יותר בהרחבה באיזה נקודות להתמקד יותר. שזה יצליח לי לקדם את זה לזיווג שני מוצלח בעזרת השם..

ב. במהלך הזמן שאני מנסה להצליח בלהיות יציב. יש קושי גדול לקרב את עצמי למטרה הזו של יציבות. כי הכבדות שולטת ברוב הפעמים.. גם שמקיים זה רובו בשביל לסיים. אם זה תפילה למשל.

ובמעט הפעמים יש תקווה של הצלחה. ומזה נולד רצון להמשיך למרות הקושי שהלב עדיין חסום יותר. ולא מאפשר להוציא מהכח לפועל מחשבות רגשות ומעשים. באופן ובצורה הראויה בכל מידה שנולדת בשגרת היום יום .. יש חוסר איזון נפשי. וגם גופני של חוסר זרימת דם בגוף בפרט בחלק של האגן ולמטה. וזה מביא לצער. וכך זה נמשך מידי יום.. בפרט בבוקר שיש מצב רוח ירוד וקשה לקום. .. אשמח להכוונה

ג. עוד רציתי לשאול בבקשה. בעניין הלימוד של.. ארבעת היסודות. משתדל להקשיב. יסוד העפר עצלות עצבות. ולפעמים מגוון ליסוד אחר.. וזה נותן סיפוק וכח תקווה וקצת רצון. לראות בעין שהנפש שלי יכולה לזכות לשינוי טוב מהעבודה של ארבעת היסודות .. ולימוד זה מאוד מסקרן אותי להמשיך להקשיב עוד לשעורים .. תודה רבה..

בערך חודשיים כתבתי. מידות שליליות. וחוביות .. למשל מדוע שימח אותי דבר מסויים.... ואחרי בערך 90 מקרים. שונים זה מזה שכתבתי. עשיתי הפרדה בין חיובי לשלילי. ואז וכתבתי כוחות עצב .. כוחות של שמחה .. של כעס .. תאוה. וכו'. בשלב זה הרגשתי קושי לדרג בכל מידה כמות ואיכות.. בגלל שאני לא מבין ויודע אך מזהים. מה הכח הבולט והמפריע שצריך תיקון. ומה המידה החיובית שאפשר לשפר יותר.

כי לא תמיד אני יראה את זה באופן האמיתי.. שכח זה הוא הבולט באמת.

וזה קצת מקשה עליי. .. אשמח להכוונה בענין ארבעת היסודות.

תשובה:

א. קביעות בענין מסוים חק ולא יעבור. ועדיף לקחת ענין מסוים שנותן יציבות לכלל החיים.

ב. בכל תפלה תנסה לומר משפט אחד מתוך רגש פנימי! כדאי לעשות פעילות גופנית מבוקרת. בכל דבר שקשה לך תחשוב איזו נקודה ולו קטנה של חיות הנך יכול לקבל מדבר זה.

ג. מצוין. הכיוון נכון מאוד. כדאי להתייעץ עם חבר קרוב. ואם הנך מספר אפשר לנסות לשלוח אליי, ואשתדל בלי"נ להשיב.

אם מותר לקבל סיוע מהמדינה בשכר דירה

שאלה:

שלום לכבוד הרב שליט"א,

רציתי לשאול בבקשה האם מותר לי לקבל סיוע בשכר דירה כגון מגער ומילגם שזה קשור למדינה, ואם מותר האם זה נכון וזה כן מחובת ההשתדלות הוא לא ואם זה כן מחובת ההשתדלות האם גם באופן שיש גופים שדואגים לך בכל מיני קומבינות,

ב-, בהקשר לשאלה הקודמת הוא הדין לגבי הדתות שאברך מקבל מהכולל האם עדיף לא לקחת מדובר במשפחה ברוכת ילדים ואם הרב יכול לעשות סדר בכול הנושא הזה ? תודה רבה רבה על הכל.

תשובה:

א. כן. כל דבר שאין בו קשר לשליטה אפשר לקחת.

ב. אין ראוי כלל, אין ברכה בכסף זה!

ערב רב דוד המע"ה ואוריה החתי

שאלה:

שלום לכבוד הרב רציתי לשאול :

- א. הרב כתב שהשוני הוא שערב רב נכנסים בתוך כנסת ישראל, האם מדובר שהם יכולים להיות חרדים? אם כן מה הבלבול שהם יכולים להכניס בתוך חברה שומרת מצוות?
- ב. מה ההבדל בין ערב רב לפלגים אחרים שנכנסו לכנסת ישראל כמו הצדוקים? מתיונים?
- ג. לגבי דוד המלך ובת שבע מדוע דוד נענש בצורה כה חמורה את ניתן גט ליוצאים למלחמה, ואוריה נחשב כמורד במלכות?
- ד. מדוע דוד המלך נענש בעונשים רבים על כך- הילד מת, אבשלום לקח את הנשים ורצה להרגו,

דוד המלך נצטרע, עניין אמנון. הוא לא בנה את בית המקדש. מה הקשר בין החטא לכאורה לבין העונשים הללו מבחינה פנימית?
ה. אם אוריה נחשב מורד במלכות מדוע דוד המלך לא הרג אותו על פי הסנהדרין?

תשובה:

- א. כן! דעות כוזבות, קרירות, הנהגה של חיבור לחיצוניות, התערבות עמהם, ערב רב. ובלשון פשוטה, "הכל מותר, חוץ"....
- ב. שם זהו כח פרטי, משא"כ ערב רב, מערב את כל הכוחות יחד ומכנסם. כל מהותו לערב הכל יחד.
- ג. כך אמרו במפורש בשבת, נו ע"א, עיי"ש כל הסוגיא. וזהו לחד מ"ד. ועיין מהרש"א (ע"ז, ה, ע"א) וז"ל, והנה דוד לא חטא במעשה בת שבע כדאמרינן פרק במה בהמה, דגט כריתות היה כותב לאשתו, והוה גט למפרע, אבל לפי "העולה על המחשבה", חטא מיהת ונענש עליו, דאי הוה בא אוריה ולא נהרג הוה אשת איש גמורה. ועיין זוה"ק (ח"ב, קז, ע"א). ודרשות הר"ן (הדרוש השישי). ודובר צדק (וישב, אות ב).
- ד. דוד מדרגה שביעית מבין ז' רועים, לכן נשא את בת "שבע", כ"כ בזוה"ק (ח"ג, שב, ע"א). אולם לא היה כראוי, ופגם במידת "מלכות", שהיא מידה שביעית, ולכך נענש בפרטות בחלקים השייכים למידה זו. וקשה לי להרחיב כי הדברים ארוכים.
- ככלל קשה לי מאוד להשיב לשאלות **כלליות** שכבר דברו בהם רבותינו הרבה. נא לעיין בדבריהם. בכל שאלה נא לציין מקורות ולבדוק אם יש מי ששואל כן. נא לא לשאול שאלות מאוד כלליות שלשואל נצרך זמן מועט ומועט מחשבה, ולהשיב נצרך מגילות שלמות. בתקוה להבנה!!!
- ה. עיין שבת, נו ע"א, את אוריה החתי הכית בחרב, שהיה לך לדונו בסנהדרין. ועיין תוס' (שם), ובמהרש"א (שם), שביאר מדוע לא דן בסנהדרין. ועיין עוד שו"ת שואל ומשיב (תנינא, ח"ב, שאלה סט).

צער הזולת

שאלה:

כשאני שומע צרות של אחרים זה תופס לי את כל הלב בצער עמוק, איך להתייחס לזה, וכמה עלי להצטער מצרות של אחרים?

תשובה:

עצם הצער עם הזולת מידה טובה, ובעיקר אם נעשה עם הנפש האלוקית. אולם שיעור הצער, אם יכול לשוב אח"כ לשמחתו. ואם לאו, הצער "שולט" עליו, ולא הוא על הצער, ומפילו לעצבות, ובאיזון שאינו ראוי.

השואה

שאלה:

הרב הוטנר כותב שאין לתלות סיבות למה קרתה השואה [עקב מצב הדור אז וכדומה] שזה למעלה מהבנתנו, השאלה אם לפי זה אין לי להתעורר מוסרית ממה שקרה בשואה, כיון שמה שקרה שם זה לא קשור לחטא כלל וכלל אלא זה סוד גדול, ולכן זה לא קשור אלינו ולמעשינו [אמנם אפשר כמובן להתעורר מדברים אחרים או מהגיהנם רק השאלה היא על השואה].

תשובה:

לכל דבר יש שורש וענפים. השורש נעלם ומכוסה, והוא במחשבת הא"ס שאין לנו בה השגה. אולם הענפים, כייסורי רבי "שע"י מעשה באו וע"י מעשה הלכו", יש לנו לחפש מהו המעשה הלא ראוי שעל ידו "נתלבש" ובא האסון. ובזה על כל אחד לפשפש במעשיו לפי ערכו!

עידוד למצבים קשים

שאלה:

עלינו לפני 5 שנים, גרנו בצפת 4 שנים ואז עברנו לרעננה. אנחנו עובדים כסוכני נדל"ן, שום דבר כבר לא קורה כבר חודשים ואין כסף! אני כבר לא יודע מה לעשות, מ-5 מילדי 2 הגדולים אינם דתיים והקטן שלנו סובל מתסמונת דאון. אני מרגיש שהכל מתפרק ואני רק רוצה לבכות.

תשובה:

אשריכם שזכיתם לעלות לארץ ישראל, הנקנית בייסורים!

המעבר לרעננה אינו מוסיף אור רוחני!

עליכם לחפש את נקודת האמת בפרט בתוכם, ואת העולם הרוחני בכלל, ולהתחבר חיבור עצמי פנימי לרוחניות, ומשם ימשך בע"ה שפע רוחני וגשמי יחדיו!

ברכתי שמעתה ואילך יפתחו הצינורות ויושפע שפע רב רוחני וגשמי מתוך ישוב דעת ושמחה!

תשובה:

עליכם לחפש אור רוחני חזק ולהתחבר אליו, כגון עסק חזק בתורה בקביעות וחיבור עצמי חזק, או בגמילות חסדים, ומתוך חיבור עמוק, זה יהיה שביל שדרכו יושפע בס"ד השפע הגשמי כפי הצורך בנחת ובנקל!

חיפוש מקור פרנסה בלא חיבור שורשי חזק לרוחניות זהו ענף בלא שורש.

בן שחזר הביתה עם טלפון חכם טרייף

שאלה:

הבן שלי חזר הביתה עם טלפון חכם טרייף היום, איך אני מתמודד עם זה?

שְׁבוּר

תשובה:

צר לי עליך ידידי היקר, הנני שותף בכאבך על בנך היקר!

נתבונן יחד על אבותינו הקדושים. אברהם – מצד אחד זכה לבן קדוש עולה תמימה, יצחק. אולם מהצד השני בנו הוא ישמעאל, שלא הלך בדרכי ה' יתברך, ואע"פ כן לא התייאש ממנו אברהם, ולבסוף חזר ישמעאל בתשובה. יצחק – מצד אחד זכה לבן קדוש, איש תם יושב אהלים, יעקב. אולם מהצד השני, בנו הוא עשו הרשע.

כמה כאב היה לאברהם ויצחק שיצא מהם כאלו בנים?

בכל דור ודור היו לאבותינו הקדושים ניסיונות רבים, וחלקם נתנסו בניסיון זה שבניהם לא הלכו בדרכי השי"ת. אולם בדור זה הניסיון שבעתיים, כי בהרבה בתים של ת"ח ועובדי ה' יוצאים כל מיני סוגים של בנים.

כהיום מאוד מאוד קשה להצליח בחינוך הילדים, ומי שהצליח, זה אינה הצלחתו אלא מתנה מן השמים שזיכו אותו לכך. ולא כולם זוכים לכך.

יצחק אבינו אמר לקב"ה כאשר הקב"ה אומר לו "בניך חטאו", משיב לו יצחק, "בני הם ולא בניך"?

עלינו להרגיש שהבנים אינם רק ובעיקר בנים שלנו, אלא הם של הקב"ה, ולבקש מהאבא העיקרי שיחוס על בניו בכלל ועל בן זה בפרט. ומתוך מבט זה האדם יחוש שבנו זה אין זה "בן שלי", אלא בנו של הקב"ה שנתן לי אותו כפיקדון למספר שנים כאן בעולם הזה. ועליי לבדוק אם נהגתי ושמרתי את הפיקדון כראוי, ובמה שלא יש לנסות לתקן. ובעיקר להקרין לבן אהבה וחוס, ואמת נקייה וטהורה ועדינה היכן נמצא האמת, והיכן נמצא התענוג השלם.

בתקווה ובתפלה ובברכה לנחת יהודית אמיתית.

התכלת בימינו

שאלה:

לכבוד מורינו הרב שליט"א,

בעלון בלבבי משכן אבנה מס' 120 שיצא בפרשת וארא תש"פ, מובא תשובה של הרב בענין התכלת בזה הלשון: "תכלת מלשון תכלית. ולכך באחרית הימים, זמן התכלית, מתחיל להתנוצץ ולהאיר אור התכלית באור רב וחזק יותר ויותר, ולכך מתעורר גילוי התכלת. אולם מכיוון שעדיין אור התכלית אינו מאיר בשלימות, לכך יש ספיקות מהו התכלת הגמור, ולכך בנושא זה אין סברת הדבר שאין להוסיף על הקדמונים, כי דייקא זהו האור שמתחדש באחרית, בתכלית".

והנני בזה בשאלה הפשוטה, אמנם יש ספיקות מהו התכלת הגמור, אך לכאורה לכל הפחות לגבי בתכלית המכונה 'פורפרא', יש צד שזה תכלת ומדוע לא נתחייב ללבושו מדין ספק דאורייתא לחומרא, אשמח מאד לקבל בהירות בדבר.

ועוד שאלה – איך צריך להתייחס לאלו הלובשים תכלת, האם כיוון שזה ענין ציבורי שנוגע לכלל ישראל כולו הרי זה שאלות הצריכות הכרעה כללית כעין הדברים שצריכים בי"ד הגדול ואין כאן מקום ליחיד להכריע לעצמו ולהתחיל לקיים מצווה שהכלל לא נוהג אותה, ונוגע ח"ו ב'פורש מדרכי ציבור'.

כמו כן, האם יש מקום לכל הפחות לחוש לקיום המצווה בלבישה אחת בחיים או מזמן לזמן מכח הספק.

בתודה מראש על האפשרות לקבל בהירות בכללות, ובפרט בנושא זה שכמדומה שרבים נבוכים בו לידע איך היחס הראוי אליו,

תשובה:

ידועים דברי הר"ן לגבי סוכה, שדין ספק דאורייתא לחומרא נאמר, או בפרישות מאיסור, או במצוה שאם אעשה הפעולה בודאי אקיים המצוה, אולם אם אף אחר הפעולה נשאר הספק, לא נאמר בזאת ספק דאורייתא לחומרא!

אין בימינו ב"ד הגדול, ולכך כל רב פוסק כדעתו.

יש מקום לחוש לקיום המצוה בלבישה פעם אחת בחיים.

ב"צלם" אלקים עשה את האדם

שאלה:

המשך שאלה 13500

שאלתי על הצורה הפנימית שאני מרגיש והרב שליט"א ענה :

כתיב, ב"צלם" אלקים עשה את האדם. ואמרו רבותינו, ש"צלם" הוא "צורה", כי האדם מורכב מ"חומר" – עפר מן האדמה, ומ"צורה" – נשמה אלוקית. וכאשר האדם חש את נשמתו הוא חש "צורה".

אני מודה מאוד לרב שליט"א על תשובה זו.

ההתמקדות והתשוקה הגדולה ביותר שלי בעבודה על עולמי הפנימי, שאוכל לחוש את המציאות של השם, את נשמתו, ואת העולם אמיתי ככל שאפשר.

הרגשתי עצור בנקודה זו כבר כמה חודשים ואני לא בטוח מה הנקודה הבאה לעבוד עליה, אני מבין שקשה לענות בלי דיבור ארוך, אבל באופן כללי, אחרי שמרגישים צורה פנימית, מה הנקודה הבאה לעבוד בעולם החיבור והמודעות הפנימיים?

תודה לרב שליט"א.

תשובה:

כל דבר יש בו כללות, "צורה כללית", ויש בו את חלקיו. וכן ב"צורה" הכוללת יש את הכללות, "צורה", נשמה. ויש את חלקיה. ומלבד "ההרגשה" של כללות ה"צורה", נצרך בירור וחיבור לפרטים. הן חיבור "שכלי", והן חיבור "רגשי".

פרטי הנשמה בחלוקה שורשית, נרנח"י, נפש – רוח – נשמה – חיה – יחידה. דברים אלו נתבארו הרבה בספר דע את נשמתך. ויש לצרף לכך עסק רחב בתוה"ק, בבקיאות ובעיון, וכן תיקון המידות, ופרישות מן החומר. זולת כך זהו בלתי מאוזן.

כיבוד אם

שאלה:

בשבוע הבא האחים שלי עורכים מסיבת יום הולדת לאמי במסעדה בברוקלין או במנהטן. אני מרגיש שזה לא נכון לעשות, אבל אולי למען כיבוד אם ולא כדי לגרום מחלוקת אני צריך ללכת?

תשובה:

כל שזה אינו אסור מן הדין, כגון איסור ראיות אסורות שמהרהר בכך, אם זהו באופן חד פעמי, ולא מפריע באופן נפשי עמוק, לצורך כיבוד אם והשלום שרי לעשות כן!

שיתוף ההורים בטיפול רגשי

שאלה:

שלום כבוד הרב, אם אחד מבני הזוג צריך טיפול רגשי, א. נכון יהיה לשתף את ההורים שלו בכך? ב. ומה עם שיתוף בשביל שיעזרו לשלם עליו? אציין שאם כן משתפים יש וודאי חשש למחלוקת משפחתית. תודה!

תשובה:

כיוון שיש ודאי חשש למחלוקת משפחתית, בשום אופן אין לשתף.

מה חמור יותר ביזוי ת"ח או ביזוי בעלה

שאלה:

שלום כבוד הרב, מה יותר גרוע- אישה שמבזה את בעלה, או אישה שמבזה תלמיד חכם?

תשובה:

יעויין בגמ' נדרים (סו, ע"ב) שמבואר במעשה של בבא בן בוטא, שאותה אשה שחשבה שרצון בעלה שתכה על ראשו של בבא בן בוטא ועשתה כן, אזי אמר לה בבא בן בוטא, את שעשית רצון בעליך, המקום יוציא ממך שני בנים כבבא בן בוטא. משמע שעשתה כראוי, והיינו שעדיף ביזוי ת"ח מלבזות את בעלה. ולכאורה הוא מדין שלום בית, שעליו אמרו ימחה שמי על המים, וכשם שהוא מוחל על כבודו, כן ראוי לחכם למחול על כבודו למען שלום בית. אולם יעויין בחת"ס שם, שלמד באופן הפוך לגמרי.

פקיעת קרומים בלידה - מותר או אסור?

שאלה:

שלום כבוד הרב שליט"א
הרב ענה לי בעבר על פקיעת קרומים לגבי השאלה האם זה לא זירוז או כן זירוז, שזה בבחינת 'בעיתה' – אחישנה', התחיל כבר הבעיתה ובתוך זה עצמו יש אחישנה. אז הבנתי שזה לא נחשב לזירוז לידה שאסור עפ"י ההלכה. אלא זה מותר. הבנתי נכון?

תשובה:

זה מותר, וראוי לעשות כן באופן שיש צער הרבה.

חיוב כיסוי ראש לנשים

שאלה:

שלום כבוד הרב,

א. האם כיסוי ראש לאישה הוא מחויב מן התורה?

ב. האם זה נכון שיש אומרים שזה מדרבנן?

ג. האם זה נכון שיש דיעה שאומרת שאישה כלל לא חייבת בכיסוי ראש?

תשובה:

א. זהו דת יהודית במקום שאין דרך אנשים להיות בהם. אולם במקום שדרך האנשים להיות בהם, זהו דאורייתא. כמ"ש (כתובות, עד, ע"א) ראשה פרוע דאורייתא היא, דכתיב ופרע את ראש האשה, ותנא דבי ר' ישמעאל, אזהרה לבהות ישראל שלא יצאו בפרוע ראש. וגילוי הראש גמור הוא דאורייתא, אולם כיסוי חלקי הוא רק דת יהודית, יעויין שם בגמרא.

בני

שאלה:

שלום כבוד הרב שליט"א,

שאלתי את הרב לגבי בכי, אם בכי מעיד על חוסר אמונה ומחילה מכבוד הרב, אבל לא כ"כ הבנתי את התשובה- הרב ענה "א. אין אדם שאמונתו שלימה ולכך בהכרח בוכה"- אז לפי זה אדם שהיה עם אמונה שלימה, לא היה אמור לבכות כלל משום דבר (חוץ מצער השכינה וכד)?

" ב. ויתר על כן בוכה מפני ששותף עם צער השכינה וזה אינו חוסר אמונה"- אז אם זה לא על צער השכינה, אלא כתוצאה מכל סיבה אחרת (מכאב פיזי מסויים למשל (שבירת רגל, לידה וכו') או מצער נפשי מסויים כמו בכי על נפטר וכד') זה חוסר אמונה?

מחילה מכבוד הרב, תודה רבה!

תשובה:

א. נכון!

ב. כן. כי אלו אמונתו שלמה היה מקבל ייסורים אלו באהבה גמורה, ומתוך אהבה זו היה שש ושמח בייסורים, בבחינת שמחה של ייסורים, והיה בוכה משמחה!

סלנג ולשון עדינה

שאלה:

שלום כבוד הרב שליט"א,
רציתי לדעת האם יש בעיה לדבר בסלנג ליד או עם הילדים?
אם כן מה הבעיה? ואיך כן מומלץ לדבר?

תשובה:

אחד מן הדברים שבזכותם נגאלו בני ישראל ממצרים, "שלא שינו לשונם". ושינוי לשון אינו רק לשנות ולדבר בשפה אחרת ממש, אלא אף לצרף מילים בלתי מעודנים לתוך השפה.
דיבור בשפת הרחוב מצרף את האדם "לרחוב", ומחבר אותו מעשית ונפשית "לעולם החיצוני".
ולכך יש לחדול ממנו. ומלבד כך חלקם של המילים יש בהם לשון שאינה נקייה, וכן קלות דעת.
הדיבור הנכון הוא רק ממילים שהם בלשון הקודש, ומילים שדברו בהם חכמים זכרונם לברכה.

חשיבות לימוד הבנים

שאלה:

שלום כבוד הרב, אני שמח שה' הכיר לי את הרב הקדוש שליט"א
רציתי לדעת-
א. מה חשיבות של לימוד התורה עם הבנים, (מה החשיבות לכך שאב מלמד את בנו תורה?)
ב. זו חובה?
ג. האם זו חובה שדווקא האב ילמד ולא האם?
ד. אם אשתי יותר זמן עם הילדים ומלמדת יותר טוב ממני, זה בסדר שהיא תעשה את זה? (היא לימדה את בני בן השנתיים כבר אותיות, ומשניות, ופסוקים, וגם לפני השינה היא מקפידה לשיר להם פסוקים ומשניות)

ה. אם אני כמעט בכלל לא לומד איתם זה עלול לפגוע בקשר שלנו איכשהו? בהתייחסות שלהם אלי? תודה!

תשובה:

א. מצוה דאורייתא, ויוצר קשר רוחני, נפשי, ומעשי עם הבנים. וכן יוצר תשתית רוחנית שעל גביה ניתן לבנות קשר רחב.

ב. כן!

ג. חובה על האב, אולם יכול למנות אחר, כמו אם, או אדם אחר. אולם רצוי וראוי מאוד שיהיה לפחות חלק על ידו ממש.

ד. עדיף שלפחות חלק יעשה ע"י האיש.

ה. כן! חסר קשר רוחני שורשי, כי השורש של כל הבריאה הוא תורה. והוא שורש הקשר, ושאר חלקי הקשרים הם ענפים.

כדאי מאוד לשנות זאת, ולקבוע עמהם לימוד קבוע, לכל הפחות בשבת קודש, ועדיף גם עוד פעמים בימי השבוע.

ליקוטי מוהר"ן - נתינת שם לילד - שימוש חכמים

שאלה:

שלום לכבוד הרב ! ברצוני לשאול כמה שאלות.

א. איך למעשה מקיימים בזמננו את שימוש חכמים. הרי 'חצרו' של כל רב גדול באמת דחוס ו'מפוצץ' מעומס, וגם כל רב גדול על פי רוב כלל לא מעוניין באמת שכל אחד יכנס לד' אמותיו ואף הרבה יותר רחוק מזה.

ב. שאלות לגבי נתינת שם לילד :

1. מה עדיף שם אחד או שתיים.

2. מדוע לתת שם מהמשפחה. מה זה מועיל באמת. האם זה סתם כבוד גאותני או אפילו אם זה מושך 'ניצוצות' של אותו אדם הרי בסתם משפחה זה ימשיך גם 'ניצוצות שליליות' לכאורה.

3. לתת שם על שם סבא שלא היה שומר תו"מ כ"כ, אמנם הוא שם תנכ"י כמו אברהם וכד' האם זה בסדר, או עדיף בכל זאת 'למהול' בשם שני?
4. בהנ"ל האם נכון להחליט בין ההורים שהילד באמת נקרא על שם אברהם אבינו. רק כדי 'להשקיט' את המשפחה, להם אומרים שזה על שם סבה. או שיש בזה משום הערמה. כוונתי גם להערמה בעצם.
- ג. הרב הזכיר שכל ליקוטי מוהר"ן נלמד בצורה של תורת נו"ן. האם זה גם בנוגע לתורות קצרות. אם כן, אם הרב יכול בבקשה להדגים. עכ"פ בצורה של טעימה.
- תודה רבה מכל הלב לכבוד הרב שלעניות דעתי מהווה אחד המעיינות של הורדת דעת של לעתיד לבוא לזה העולם השפל.

תשובה:

- א. תחפש איש פנימי צנוע בר מעלה. שימוש חכמים אינו דוקא אצל המפורסמים.
- ב. 1. אין עדיפות. 2. אם אינו צדיק אין ענין אלא לשם כיבוד. 3. לכוון על שם צדיק. וכן להוסיף שם שני, אם לא פוגע בזולתו. 4. במקום של פגיעה אפשר להערים, אם כי רצוי להתרחק מכך.
- ג. כן. תורה קי"א (אל"ף במילוי עולה קי"א) וז"ל, ראש בני ישראל (שמות, ל) ר"ת רבי. ולהיפך, רשעים בחשך ידמו (שמואל, א, ב) ר"ת רבי, עכ"ל. וראש בני"י השורשי הוא משה, בבחינת נ' שערי בינה נבראו בעולם וכולם ניתנו למשה (חוץ מאחד, שניתן ונלקח, כמ"ש חז"ל ובאריז"ל ועוד), והוא זכה לנו"ן. וזהו ראש בני"י בשלמות, מי שזוכה לנ' דקדושה בחינת דג, שנקרא "נוני", שהוא "עולי עין", בבחינת משה שנקרא "טוב עין", כמ"ש בנדרים. וזהו מדרגת נשמה, נוהיין?, כנודע. ולכך זכה משה לקרן אור, כי קרן אור פניו. וקרן מכח הארת שער הנו"ן. והיפוכו, רבי בקליפה, בחינת רשעים בחשך ידמו, בחינת חשך היפך אור. חשך של שער הנו"ן שהוא עבה כדינר, כמ"ש חז"ל על חושך מצרים. דינר, אותיות ירד-ן, והיינו חשך של שער הנו"ן. אולם לבני"י היה במצרים אור, כמו שנאמר ולכל בני"י היה אור במושבותם. והיינו מכח משה.

פאות נכריות לנשים

שאלה:

- א) לאחרונה אמר הרב שהפאה הנכרית של נשים הוא הנסיון החיצוני של הנשים בדור הזה. א"כ מהו הנסיון הפנימי שלהם?
- ב) האם הבעיות בשנים האחרונות של חשש ע"ז בפאות הראש לנשים, הפיאות ארוכות בנשים,

והפאות החדשות לנשים הנקראים "לייז-קאפ" שהפסוקים אסרו (תחילה בא"י ועכשיו בליקווד) האם כל אלו הם אותו ענין בפנימיות שכל "כתר דקליפה", או שכל אלו הם סוגיא אחרת ולא ראי כזה כראי זה?

ג) לאחרונה יש שמתריעים שעדיין יש חשש ע"ז בהפאות הראש לנשים שבאים מארץ הודו. מה דעת הרב בזה, האם לחשש לע"ז או לסמוך על רוב הפוסקים שאין חוששים לע"ז היום? איני יודע מי לשאול מחמת שהמעוררים אומרים שזהו המציאות אמנם לא שמענו משום פוסק שאוסר פאות ראש לנשים.

ד) א' אומר שכל הצרות בעולם באים עכשיו מחמת הפאה נכרית לנשים שיש בהם ע"ז, כיון שהגמ' אומרת שאם יש ע"ז בעולם אז אנדרומיסא בא לעולם. ואומרים זאת בשם הג"ר משה שטערנבוך שליט"א. איך זה קשור לדברי הרב ששורש כל הצרות הוא שער הנון דטומאה, האינטנרט?

תשובה:

א. אמונה פשוטה ותמימות, ניתוק משער הנ"ן של הטומאה, וחיבור לשער הנ"ן של הקדושה, אמונה פשוטה ותמימות, חיבור עצמי אליו ית'.

ב. השורש היינו הך. ע"ז שורשה בחלל הפנוי מאור א"ס, ושם שורש שער הנ"ן של הקליפה, שמתראה כביכול כיש האמיתי, וזהו ע"ז יש של שקר שנראה כיש האמיתי, ויניקתו מן הרשימו שנשאר בחלל הפנוי.

ג. ידוע שהרב אלישיב חשש. איני בקי בכל תהלוכות עלמא דשיקרא למעשה היום.

ד. כנ"ל אות א', זהו כתר דקליפה, שמחד יונק מן החלל הפנוי, העדר. ומאידך יונק מן הרשימו שנשאר בחלל הפנוי, והופכו כביכול ליש האמיתי רח"ל.

טו באב ובית המקדש השלישי

שאלה:

בסוף השיעור השני של "טו באב" הרב מבאר כמה חידושים שהאור של ט"ו באב מגלה, א – שלא היה חורבן בכלל, כיון שבהמ"ק השלישי היה בשמים כבר כל הזמן וזהו הבהמ"ק האמיתי שלא היה נחרב ולא שייך בה חורבן. ב – האור של טו באב מגלה למפרע שתשעה באב היה מועד. א. השאלה הוא דאע"פ שלא היה חורבן בבהמ"ק מצד בית שלישי מ"מ בודאי היה חורבן על הבית ראשון ובית שני וא"כ מה הכוונה שמגלה לא היה חורבן בהמ"ק בכלל?

ב. האם בהמ"ק השלישי הוא בנין חדש שאינו קשור בכלל לבית ראשון או בית שני או שהוא הפנימיות של בית ראשון ובית שני שיתגלה לעת"ל (ושכבר קיימת ונבנה בשמים רק שאינו מתגלה בשלימות עד שירד משמים להאי עלמא?)

ג. ועוד שאלה, דא"כ למה אנו מתאבלים על החורבן בכל שנה ומתייחסים להחורבן אם באמת לא היה חורבן. ואה"נ שהאור הזה יתגלה רק לעת"ל אבל גם השתא האור מאיר וא"כ למה לא מתייחסים כלל להאור הזה שמגלה שלא היה שום חורבן.

ד. האם האור של ט"ו באב קשור לנחמה של תשעה באב אחר חצות, שבו אנו מגלים בתוך זמן החורבן שהיה אור בתוך החושך, שגם ביום חושך יש אור של נחמה, ושהנחמה שלנו לאחר חצות היא גופא שבאמת בפנימיות לא היה חורבן.

ה. בבני יששכר כתוב שבית שלישי נבנה בחשון אמנם בפסיקתא רבתי שהרב הביא בשיעור על טו באב מבואר שבית שלישי נבנה בט"ו באב האם זהו מחלוקת בחז"ל מתי יבנה בית שלישי?

ו. שאלה לגבי עשרה הרוגי מלכות שעליהם אנו בוכים בקינות, "על אלה אני בוכיה." הנה שיא הבכי בהקינות בדרך כלל הוא בעת אמירת הקינות על עשרה הרוגי מלכות, שבו הבכיות נוזלות בקלות, ואפי' אצל אלו שליבים מטומטמם, הרבה פעמים הם מתעוררים לבכות כשאומרים הקינות על עשרה הרוגי מלכות. אמנם שמעתי ברבינו בחיי' עה"ת (פ' מקץ פרק מ"ד פסוק י"ז) כתוב דברח חידוש ופלא מאד, שעשו להם נס והחליפו גופם עם גויים, ונמצא שלא נהרגו בכלל וגם לא עברו שם צער גופני עליהם (והג"ר י"מ מארגנשטערן שליט"א חידש בזה שאע"פ שצחקו בשעת מעשה כל הלילה, זה היה משום שהיו בצער מחמת החילול ה' כיון שחשבו שהעם לא היו יודעים מזה ושהעם חשבו שהתנאים הקדושים היו עומדים להריגה, ונמצא שכל הצער של התנאים היה רק מצד צער החילול ה'), וכן כתוב בערבי נחל בפ' מסעי בשם המהר"ם, שיש לו מסורה מאבותיו שכל מי שנהרג על קידוש ה' אינו חווה שום צער, אבל לפי דעת רבינו בחיי' נמצא שלא נהרגו בכלל כיון שגופם נתחלפו עם גויים. וא"כ לפי הנ"ל למה צריכים לבכות בשעת אמירת הקינות על עשרה הרוגי מלכות אם באמת לא עברו עליהם שום הריגה או צער?

תשובה:

א. כמש"כ היינו "כחולמים", מתראה שכל מה שראינו היה בעולם תחתון יותר, ובערך עולם עליון כל עולם תחתון הוא דמיון. כדוגמת אדם מבוגר שבערכו הילד חי בדמיון. אולם בערך לעולם התחתון זהו מציאות ממש. וזהו כל סוד הבריאה, מציאות של תחתון, בערך לעליון זהו דמיון.

ב. ביהמ"ק השלישי הוא השורש, והראשון והשני ענפיו.

ג. בלשון של ר' שמעון, זהו מכאן ולהבא ולמפרע, ולא למפרע ממש. ובלשון דלעיל, כשנמצאים בעולם השתא יש חורבן, וזהו המציאות למעשה ולדינא. אולם ביחס לגילוי של עוה"ב, כל העוה"ז דמיון.

ד. כן! כן! אולם התנוצצות, ניצוצות ולא אור גמור.

ה. "אב" נקרא כן מלשון התחלה, שורש תחילתו באב, וסופו בחשון. נחש-ו. תחילתו אב, מדרגת אדם, וסופו בנחש, עקב, "הוא ישפנו עקב".

ו. בהנהגת הטבע נגזרה גזרה של מיתה, ועל זה בוכים, על כח הכילוי שנגזר. אלא שהם נתעלו בבחינת "וינס", ונסו למדרגת "נס", ודו"ק היטב. אולם עצם הגזירה במדרגת הטבע עדיין לא בטלה. והבן שהבכי אינו רק על התוצאה, ותלוי אם מתו, אלא הבכי על עצם הגזירה, כליון, כח הכליון שירד לעולם ושולט, ולא רק מחמת תולדותיו.

שאלות בכל הנושאים יתקבלו בברכה במערכת השו"ת ויועברו למורינו הרב שליט"א

דוא"ל: rav@bilvavi.net | פקס: 03-548-0529

[לקבלת תשובה בפקס, נא לציין מספר פקס שזמין תמיד, או את מספר התא-קולי של הפקס]

הבהרה: מעת קבלת השאלה במערכת, זמן החזרת התשובה נמשך בין כשבוע לשלושה שבועות על דרך כלל. אם לא נתקבלה תשובה עד זמן זה, ניתן לפנות למערכת על מנת לברר את סיבת הדבר [בצירוף מספר השאלה], באופנים הבאים:

דוא"ל: info@bilvavi.net | פקס: 03-548-0529

■

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל, וכן מקבץ שאלות ותשובות לפי סדר הפרשיות,

יש לשלוח בקשה לכתובת: info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי והשו"ת דרך הפקס, יש לשלוח בקשה למספר הפקס 03-548-0529]

לבירורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה" ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588 ■ פקס 03-548-05294 ■ ת.ד. 16452 ירושלים מיקוד 9116302 ■ info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט"א מופיעים ב"קול השלון"

ישראל 073.295.1245 | USA 718.521.5231